Tudományos módszerek alkalmazásával a nagyobb jövedelem eléréséért

A MEZŐGAZDASÁG szocialista átszervezésének befejezésével nagy távlatokat nyitunk a mezőgazdasági termelés nagyarányú és gyors fejlődésének. Lehetőségeink valóraváltása, a mezőgazdasági termelés gyors ütemű fejlesztése, a jelen időszakban egész népgazdaságunk gyorsabb ütemű fejlesztésének döntő láncszeme. Kádár elvtárs múlt év decemberi parlamenti beszédéből idézve: *„A népgazdaság további gyors fejlesztése alapvetően a mezőgazdasági termelés előrehaladásától függ... A mezőgazdasági termelés erőteljes fellendítése a népgazdaság általános fejlődésének és a nép életszínvonala gyorsabb emelkedésének alapvető feltétele."*

A nagyszerű feladat megvalósításához, a mezőgazdasági termelés gyorsütemű fejlesztéséhez főleg az utóbbi két évben történt változások nagy lehetőséget nyújtanak. Egyes mezőgazdasági ágak termelésfejlesztési lehetőségeit vizsgálva, megállapíthatjuk, hogy *a legnagyobb „tartalékok" a mezőgazdaságban vannak.* Ha az ipari termelés növekedését vizsgáljuk, azt tapasztaljuk, hogy az párhuzamosan növekszik a tudomány és technika fejlődésével. Nyilvánvalóan azért, mert a tudomány minden régen ismert és új eredményét és a technika minden lehetőségét felhasználják a termelés növelésére. A mezőgazdaságban viszont sem a tudomány, sem a technika vívmányait nem alkalmaztuk megfelelő mértékben. Pedig agrártudományunk világviszonylatban jelentős színvonalú. A felszabadulás óta alapvető változás történt a mezőgazdasági termelés gépesítésében is.

A HOZAM NÖVEKEDÉSE nem arányos a tudomány és gépesítés fejlődésével. Ennek egyik és legfőbb oka a szétaprózott, kisparcellás gazdálkodás volt. Azonban a kis parcellák eltűnése a gyorsabb ütemű hozamnövelésnek még csak a lehetőségét biztosítja. Állami gazdaságaink és termelőszövetkezeteink tízéves fejlődése azt mutatja, ahol a gépesítés előnyeit kihasználták, ott igen gyors hozamemelkedést értek el, ahol pedig a gépek alkalmazása nem párosult tudományos nagyüzemi szemlélettel, ott a hozam alig emelkedett. Mivel ez még igen sok helyen így van, ezért ennek megváltoztatása legfőbb feladatunk.

A gyors haladást nem a távoli jövőben, hanem meg ez évben el kell érnünk. Dolgozó parasztságunk már ez évben lényegesen nagyobb jövedelmet kíván elérni, mint a legutóbbi években. A második ötéves terv megvalósításáért is igen lényeges az első év sikere. Tehát nemcsak a lehetőség, hanem a szükségszerűség követeli már ez évben az ugrásszerű hozamemelkedést. Ennek feltételeit a múlt években végzett munkával megteremtettük. Termelőszövetkezeteink ez évben már egységes táblákon termelnek, a parcellahatás már minimális lesz. A közös állatállomány megnövekedett és minőségileg javult. A takarmánybázis az előző évek bármelyikénél lényegesen jobb. Kialakultak a nagyüzemi munkaszervezetek. Megszilárdult a vezetés, és még jó pár dologban komoly előrehaladás van.

MEGVÁLTOZOTT KÖRÜLMÉNYEINK újabb feladatok megvalósítását teszik szükségessé. A hozam — ezzel együtt a jövedelem — emelésének alapvető feltétele, hogy minden termelőszövetkezeti tag és családtag rendszeresen dolgozzék a közösben és már ne csak munkájával, hanem minden tudásával segítse a közös gazdálkodást és a jó közösségi szellem kialakulását.

A hozamnövelés további elengedhetetlen feltétele: a mezőgazdaság minden ágában megvalósítani a tudományos módszereket. Amikor a tudományos módszerek alkalmazásáról, vagy az iparszerű termelés megvalósításáról, vagy a pontos technológiai előírások szerinti termelésről beszélünk, akkor ezt a vitát a legtöbb parasztember közönnyel hallgatja. És érdekes, ha ugyanez a parasztember valamilyen ipari üzembe megy dolgozni, mindjárt az első munkanapon grammokban, milliméterekben, vagy másodpercekben gondolkodik. Tehát úgy gondolkodik és cselekszik, ahogy azt a technológiai előírás megköveteli. De nem is kell ipari üzembe menni, az a nézet általában elterjedt a dolgozó parasztság között, hogy az iparban csak tudományos alapon kidolgozott technológia alapján lehet termelni. A mezőgazdasági termelésről a közfelfogás nem ez. Pedig a mezőgazdasági termelésnek is ugyanolyan pontos technológiai előírásai vannak, mint az ipari termelésnek. Ezeknek betartása is legalább olyan fontos, mint az iparban, mert a mezőgazdasági termelést még azon kívül is igen sok mellékkörülmény befolyásolja. Ennél még nagyobb hiba, hogy egyes agronómusok is megsértik a tudományos módszereken alapuló gazdálkodás elvét. A másik hiba, hogy a gyakorlati és egyéb (oktatás, kutatás stb.) területen dolgozó szakembereink nem ismertetik eléggé és közérthető módon az egyes tudományos módszerek alkalmazása esetén elérhető eredményeket.

A TUDOMÁNYOS MÓDSZEREK bevezetésének sürgetésére legtöbbször az a válasz, hogy „hagyjuk ezt, hiszen annyi munkaerő sincs, ami a legfontosabb munkák elvégzéséhez szükséges.". Az ilyen „elv" azután a gyakorlatban is érezteti munkaegységérték csökkentő hatását. Mi történt egy sor termelőszövetkezetben? A munkaerő ténylegesen kevés. Az előbb említett „elv" alapján gondolkodtak, és 50—80 katasztrális hold silókukorica egyetlen kapavágást nem kapott, és ezenkívül sem részesítették semmilyen művelésben. Az „eredmény" az lett, hogy a 30—50 mázsás katasztrális holdankénti hozamnak is több mint a fele gaz, ennél fogva a takarmányértéke rendkívül alacsony. *Pedig a tudomány segítségével ezeken a — munkaerő hiányos — helyeken kézi munka kiiktatásával is lehet katasztrális holdanként 150—200 mázsa silókukoricát termelni.* Itt nem is a legfejlettebb módszerre: a szelektív vegyszerek (Simazin, Atracin) alkalmazására gondolok, mert azok még drágák, és nem állnak kellő mennyiségben rendelkezésre. A módszer nagy vonalakban a következő: jó táperőben levő talaj. Időben — legalább októberben végéig — végzett mélyszántás. A mélyszántást, illetve a talajt tavasszal, a vetés idejéig teljesen gyomtalan állapotba hozzuk. Ehhez a korai tavaszi simítózáson kívül, talajaink jelenlegi kultúrállapotát figyelembe véve, minimálisan két kultivátorozás szükséges. Hangsúlyozom: *kultivátorozás, és nem a helytelenül elterjedt tárcsázás.* Kelés után a fogasolás — szemtermésre vetett kukoricánál is elengedhetetlen. Szükséges megfelelő számú fogatos vagy gépi sorközművelés. Ezenkívül a legjobb időben és jó minőségben kell végezni a vegyszeres gyomirtást. Vegyszernek Dikonirt-ot használjunk, amelyből felső határértékként 1,3—1,4 kg elegendő 1 katasztrális hold gyomirtáshoz. Ha a tőszámot is jól megválasztják, amely nem lehet több katasztrális holdanként 30—35 ezernél, akkor a nagy vonalakban leírt módszerrel 150—200 mázsa jó minőségű silókukorica termelhető katasztrális holdanként.

Az ismertetett módszerrel nem a kapálás fölöslegességét akarom bizonyítani. Termelőszövetkezeteinkben jelen időszakban a növényápolás jó módszere a kapálás. A vegyszert ott kell alkalmazni, ahova nem jut munkaerő. Vagy a kézierő hatásfokát kell kiegészíteni — javítani alkalmazásával.

NÉHÁNY TANULSÁG adódik a röviden ismertetett módszerből.

Először: így 100 mázsával több silókukoricát lehet termelni katasztrális holdanként, mint ha nem kapálják és művelik rendszeresen. Ez mázsánkénti 28 forintos elszámolási áron számolva, katasztrális holdanként 2800 forint, a példában említett 80 katasztrális holdra kivetítve pedig 224 000 forint többletjövedelmet jelent. A felsorolt összes műveleti és anyagköltség 80 katasztrális holdra számítva, 20 000 forint körül van. Tehát az első tanulság az, hogy a tudomány és a gyakorlat ilyen rendkívül egyszerű kombinációja csak egyetlen ágazatnál 200 000 forint tiszta hasznot hoz.

Másodszor: a tudomány — szoros egységben a nagyüzemi gyakorlattal — minden növénytermesztési, állattenyésztési ágazatra kidolgozta a tudományos módszereket. Ezek maradéktalan alkalmazása, az előző példához hasonlóan, komoly többletjövedelmet eredményez.

Harmadszor: a megerősödött termelőszövetkezetek zöménél a szakszerűség, — a tudományos módszerek alkalmazásának sok szép példáját tapasztalhattuk már a múlt évben is. Így a malomsoki (Szebb Jövő Tsz) zöldségkertészet, a zalavári növénytermesztés, a nagyalásonyi (Táncsics Tsz) tejtermelés, a lázi sertéstenyésztés és hizlalás, a szakszerűség révén olyan eredményeket hozott, amiért a többi termelőszövetkezetnek is érdemes megismerni és alkalmazni a felsorolt termelőszövetkezetek módszereit. A felsoroltakon kívül még számos termelőszövetkezet van, ahol egy vagy két ágazatban már igen szép eredményt értek el. Őket vizsgálva, szakszerűségét lehet megállapítani.

A rossz eredményeknél viszont mindig a szakszerűség hiányzik.

A FELADAT az, hogy minden növénytermesztési és állattenyésztési ágazatban alkalmazzuk a tudományos módszereket. Amint a silókukorica termesztési példa mutatja, a roszszabb adottságokkal rendelkező termelőszövetkezetekben, egyrészt bizonyos hiányok áthidalása, másrészt az általános fejlődés színvonalának eléréséért, még fokozottabb mértékben szükséges.

RÓMER PÁL
a megyei pártbizottság mezőgazdasági osztályának munkatársa

Ballonkerekes kocsik készülnek
a Veszprémi Mezőgazdasági Gépjavító Vállalatnál

Nikodém György és Kuti Sándor asztalosok a 2,5 tonnás kocsiüléseit állítják össze

A Veszprémi Mezőgazdasági Gépjavító Vállalat ebben a negyedévben 150 darab 2,5 tonnás lófogatú, ballonkerekes kocsit készít a MEZŐSZÖV részére. Képünkön a félig kész kocsikon az utolsó „simításokat" végzik a szerelők, és aztán már csak az asztalos munka marad hátra

(Fotó: Szabó Ferenc)

Megkezdték a tavaszi munkákat Hárskúton

A legutóbbi napokban tanácsülésen beszélték meg Hárskúton a tavaszi munkára való felkészülést. A Béke Termelőszövetkezet elnökhelyettese beszámolójában ismertette terveiket.

Elmondotta, hogy az eredményes gazdálkodásra minden előkészületet megtettek. A gépállomáson kívül a tsz rendelkezésére áll három erőgép és tíz pár ló. Az idei tavaszon 140 holdat a gépállomással szántatnak fel. A termelési tervük szerint 75 holdon zabot, 40 holdon árpát, 59 holdon burgonyát és 10 holdon cukorrépát vetnek. A szükséges vetőmagokat már biztosították és kitisztították.

A márkói részen már megkezdték a szántást, és egy réti boronával folyik a rétek tisztítása is.

A tagság lelkesen dolgozik, mert tudják, hogy az időben elvégzett munka az idén is meghozza gyümölcsét.

5900 liter üzemanyagot takarított meg Turcsányi József gépkocsivezető

(Tudósítónktól)

A múlt esztendő eredményeinek értékelésekor derült ki ez a nagyszerű eredmény. Az 5900 literes megtakarítás azt jelenti, hogy Turcsányi elvtárs teljes negyedévig megtakarított üzemanyagával közlekedteti Ikarus 602-es gépkocsiját.

Megkerestem a halkszavú, megfontoltan beszélő gépkocsivezetőt, mondja el, hogyan érte el ezt a kiváló eredményt?

— Másfél évtized telt el azóta, hogy a MÁVAUT dolgozója lettem — kezdi. — Majdnem ez idő óta a Pápa—Keszthely—Pápa vonalon közlekedem a rámbizott gépkocsival. Kocsimmal 600 000 kilométert tettem meg, és büszkén mondhatom, soha sem volt balesetem, meghibásodással nem maradtam az országúton.

— Az utolsók között voltam, aki „megvált" öreg barátjától, a hűséges 4500-as „Merci"-től. Most második esztendeje egy Ikarus 602 típusú gépkocsival járok. „Őt" is szeretem. Eddig 130 000 kilométeren át szállítottam vele az utasokat baj nélkül. Gépkocsimnak minden fődarabja eredeti. Szeretem az üzemképes gépkocsit, és ezért karbantartására mindig nagy gondot fordítok. Ha szabadidőm van, rögtön találok tennivalót „munkatársam" körül. Higgye el, a kocsinak is van szíve, az is „érez." Aki megbecsüli, azt nem hagyja cserben — fejezi be Turcsányi elvtárs. A szolgálati főnökei is dicsérik. — Olyan ember — mondják —, aki mindennel törődik. Figyelmét nem kerüli el semmi. Helytálló tanácsaival sokat segít, tanítja, neveli a fiatal gépkocsivezetőket is. Gépkocsija mindenkor üzembiztos állapotban van. Az üzemanyag megtakarításon kívül jó munkáját bizonyítja az is, hogy 1960. negyedik negyedévében az egy kilométerre eső önköltsége 0,98 forint volt, amely igen kiváló eredmény.

TURCSÁNYI JÓZSEF
gépkocsivezető „Kiváló dolgozó"

Jó munkájáért több ízben „kiváló dolgozó" kitüntetésben részesült.

Göndöcs Imre